

Свято віри, надії, любови і...

о.Теодор Пилявський, ЧСВВ.
Золочів, Україна
01.11.2002 р.Б.

Хочу поділитись моїми враженнями від перебування в Україні панства Рожелюків з Канади. п.Михайло і п.Олена приїхали в Україну 22 вересня 2002 не лише відвідати землю своїх предків, які виїхали колись до Канади в пошуках кращого життя, але передовсім з місією, на запрошення Преосвященнішого Владика Софрона Мудрого, Ординарія Івано-Франківського. (ФОТО: Олена Рожелюк, владика Софрон Мудрий, д-р Михайло Рожелюк). Ціллю місії було - донести до українських людей послання Пречистої Діви Марії, яке Вона залишила людству під час своїх появ в Гарабандалі (Іспанія) в 1961-1965 рр. п.Михайло і п.Олена мали зі собою також чудотворні медалики з Гарабандалу, які Пречиста Діва під час своїх появ цілувала. Саме при допомозі такого чудотворного медалика Господь оздоровив п.Михайла від невиліковної недуги, і не лише його, а також багатьох інших людей. Оздоровив не лише фізично, але й духовно, зробивши його своїм апостолом, щоби йшов і голосив про ті добродійства Божі, які добрий Господь вчинив йому через заступництво Пресвятої Богородиці.

Почувши, що 24 вересня п-во Рожелюки будуть мати зустріч з вірними в Івано-Франківську у Василіянському монастирі, ми з деякими нашими парафіянами з Золочева, майже 30 осіб, поїхали на цю зустріч. Я б назвав цю зустріч святом віри, надії, любові і чудес Божих. Люди з різних куточків Галичини йшли з вірою і надією на поміч Божу і заступництво Небесної Матері. Кожен ніс до Пречистої свої хвороби, клопоти, біди, шукаючи полегші і розради. Хворих везли автомобілями і на візках, вели попід руки. Було враження, що повернулись ті євангельські часи, коли то Христос переходив містами Палестини, а люди юрмами шукали за Ним. В очах кожного світилися промінчики надії. І дійсно любов Божа, через молитви вірних а також п.Михайла і п.Олени щедро вилася на присутніх.

Найперше кидалась в очі велика віра п.Михайла і п.Олени, їх любов до Господа Бога, Матінки Божої і до всіх присутніх, їхні обличчя і їхні очі випромінювали любов. Їхні молитви були дуже прості, але сповнені любові і дуже щирі. А де є правдива любов до людини, що страждає, там є Бог. І дійсно ця присутність Божа, про яку ми всі знаємо, в цей вечір була наче відчутною. Думаю, що найбільше було оздоровлень духовних. Хто не отримав зцілення фізичного, без сумніву, отримав заряд Божої любові, щоби терпеливо переносити свої хвороби, жертвувати їх за спасіння душі. Знаю це зі свідчень наших паломників.

Але були також фізичні чудесні оздоровлення. Наочними свідками одного такого чудесного оздоровлення були наші паломники з Золочева. Я особисто не бачив, бо був у цей час у храмі, але наші парафіяни з великим зворушенням розповідали мені про цей випадок. Пані Олена, яка молилась і давала цілувати чудотворний медалик у приміщенні монастиря, взяла на руки маленького хлопчика, який через недугу не міг ходити. Дитина поцілувала чудотворний медалик і всі присутні в залі стали свідками чуда. Пані Олена поставила дитину на ноги і дитя пішло своїми ногами. (Фото: Хлопчик, що почав ходити і батьки його. Обабіч: д-р Михайло й Олена Рожелюки). Всі були зворушені до сліз, а одночасно радісні і вдячні Господеві за Його таку велику любов. Також дві жінки з нашої групи там у Франківську були оздоровлені. Думаю, що вони самі про це напишуть. Отже люди були свідками, як збулось одне з пророцтв Гарабандалу, що через медалики, ціловані Матінкою Божою, Ісус творитиме чуда. А це повинно б також спонукати всіх до поважного сприйняття доручення, яке дала людству Пречиста Діва в цих появах.

Дивувала також велика терпеливість п.Михайла і п.Олени і їх фізична витривалість. На мою думку це також велика благодать Божа. Адже протягом майже двох тижнів вони не мали і дня перепочинку. Кожного дня ці зустрічі тривали по 6-8 годин, а часом і довше. В Івано-Франківському монастирському храмі було так тісно набито людей, що отці після Служби Божої, не могли причащати, бо було неможливо перейти. І уявіть собі п.Михайла самого перед цією великою громадою людей, яка напирала, штовхається. Важко сказати скільки було людей, 2000, чи 3000, а може більше, бо одні люди відходили, а інші приходили. п.Рожелюку допомагав також о.Зеновій, парох с.Радче, який також давав вірним до цілування медалик з Гарабандалу. Так тривало від 17 до 23 години. Направду потрібно великої Божої ласки, щоби з любов'ю і миром це переносити. І на кожній зустрічі п.Михайло і п.Олена уділялись людям доти, доки люди приходили, ніхто не залишився обділений, поза увагою. Всі присутні мали змогу приступити до цілування медалика, аж до останньої людини.

Ця проща залишила в наших душах незабутні спогади. Тому хочемо насамперед подякувати нашому землякові, Преосвященнішому Владиці Софроніві Мудрому, який завжди був і є добрим духовним батьком своїх вірних, за запрошення п-ва Рожелюків до Івано-Франківської єпархії. Сердечно дякуємо п.Михайлові і п.Олені за їхню посвяту для добра душ і добра свого народу, за приклад їхнього життя, який є також заохотою для інших мирян бути активними в релігійному, церковному житті, ділитися Божими дарами, тим самим, помножуючи їх. Щиро вдячні також п.Богдану Шиптуру, який дуже багато зробив, щоби ця зустріч відбулась. о.Володимиру Палчинському, ЧСВВ ігумену Івано-Франківського монастиря а також всім отцям і братам за добру організацію зустрічі і за щире прийняття наших паломників. Дякуємо також жертводавцям з Канади за образки, вервички, медалики, відеокасети.

Від себе дякую за молитви, за приємне знайомство і за чудотворний медалик з Гарабандалу, який п-во Рожелюки мені подарували. Нехай добрий Господь і надалі щедро обдаровує Вас своїми ласками, а Пречиста Діва Марія опікується неустанно. Молимося за Вас і до зустрічі в Україні наступного року. Чекаємо Вас в Золочеві!

о.Теодор Пилявський, ЧСВВ.
Золочів, Україна
01.11.2002 р.Б.

The Workers of Our Lady
www.ourlady.ca **Canada**

